

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 28 päivänä helmikuuta 2000,

luvan antamisesta Saksan liittotasavallalle soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste annetun kuudennen direktiivin 77/388/ETY 6 ja 17 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä

(2000/186/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Saksan liittotasavallan hallitus pyysi komission pääsihteeristössä 8 päivänä tammikuuta 1999 ja 27 päivänä elokuuta 1999 saapuneiksi kirjatulla kirjeillä direktiivin 77/388/ETY 27 artiklan nojalla lupaa saada soveltaa kahta kyseisen direktiivin 6 ja 17 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä.
- (2) Direktiivin 77/388/ETY 27 artiklan 1 kohdan mukaan neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön kyseisestä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannan yksinkertaistamiseksi tai tietyn tyyppisten veropetosten ja veron kiertämisen estämiseksi tai pidentää tällaisen erityistoimenpiteiden voimassaoloaikaa.
- (3) Komissio antoi direktiivin 77/388/ETY 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti Saksan hallituksen esittämästä pyynnöstä 11 päivänä lokakuuta 1999 päivätyllä kirjeellä tiedon muille jäsenvaltioille.
- (4) Ensimmäisellä poikkeavalla toimenpiteellä halutaan sulkea arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle sellaisia tavaroista ja palveluista aiheutuvat kustannukset, joiden käyttöosuus verovelvollisen tai hänen henkilöstönsä yksityisiin tarkoituksiin tai yleisesti ottaen muuhun kuin liiketoiminnan harjoittamiseen on yli 90 prosenttia niiden kokonaiskäytöstä. Kyseistä 17 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä perustellaan arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamisen tarpeella.
- (5) Toisessa direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 2 kohdasta ja 6 artiklasta poikkeavassa toimenpiteessä on kyse mahdollisuudesta rajoittaa direktiivin 17 artiklan 2 kohdassa säädetty arvonlisäveron vähennysoikeus 50 prosenttiin kaikista sellaisten ajoneuvojen kustannuksista, joita ei käytetä yksinomaan liiketoiminnan harjoittamiseen, ja jättää arvonlisävero kantamatta sellai-

sisä tapauksissa, joissa henkilöautoa käytetään yksityisiin tarkoituksiin. Arvonlisäveron vähennysoikeuden rajoittamista perustellaan ilmenneellä vaikeudella valvoa tarkasti tällaista omaisuutta koskevien kustannusten erittelemistä liiketoimintaan liittyviin ja yksityisiin kustannuksiin ja siitä aiheutuvalla veropetosten ja veron kiertämisen vaaralla. Lisäksi kyseisen toimenpiteen avulla voidaan yksinkertaistaa ajoneuvojen yksityiseen käyttöön sovellettavaa verojärjestelmää.

- (6) Arvonlisäveron vähennysoikeuden rajoitusta ei kuitenkaan saa soveltaa sellaisista ajoneuvoista aiheutuviin kustannuksiin, jotka muodostavat verovelvollisen vaihtomaisuuden. Lisäksi vähennysoikeuden kiinteää enimmäismäärää ei sovelleta silloin, kun yksityisen käytön osuus on enintään 5 prosenttia ajoneuvon kokonaiskäytöstä. Tällaisessa tapauksessa sovelletaan edelleen direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 2 kohdan yleisiä vähennyssääntöjä.
- (7) Edellä olevilla säännöksillä varmistetaan, että yhteisöjen tuomioistuimen direktiivin 77/388/ETY 27 artiklan soveltamista koskevan oikeuskäytännön⁽²⁾ mukaisesti poikkeusta periaatteesta, jonka mukaan verovelvollisella on oikeus vähentää verollisesta liiketoiminnasta kannettu arvonlisävero, sovelletaan ainoastaan silloin, kun se on ehdottoman välttämätöntä veropetosten ja veron kiertämisen estämiseksi.
- (8) Komissio esitti 17 päivänä kesäkuuta 1998 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi, jolla muutetaan direktiiviä 77/388/ETY arvonlisäveron vähennysoikeuden osalta⁽³⁾. Tavoitteena on yhdenmukaistaa lopullisesti jäsenvaltioissa nykyisin sovellettavat erilaiset vähennysoikeuden rajoituksia koskevat säännöt, sillä kyseiset säännöt voivat aiheuttaa kilpailun vääristymistä kansainvälisessä kaupassa, koska ne vaikuttavat tavaroiden ja palvelujen hintoihin.
- (9) Poikkeavia toimenpiteitä koskevien lupien voimassaolo olisi rajoitettava päättymään edellä ehdotetun direktiivin tullessa voimaan, mutta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002 siinä tapauksessa, että direktiivi ei ole kyseiseen ajankohtaan mennessä tullut voimaan. Määräajan pituus antaa mahdollisuuden arvioida kyseisen ajankohdanan poikkeavan toimenpiteen asianmukaisuutta ottaen huomioon ehdotetusta direktiivistä neuvostossa käytyjen keskustelujen edistymisen.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/85/EY (EYVL L 277, 28.10.1999, s. 34).

⁽²⁾ Ks. asia 63/96, Werner Skripalle, tuomio 29.5.1997 (Kok. 1997, s. I-2847).

⁽³⁾ EYVL C 219, 15.7.1998, s. 16.

(10) Näillä poikkeavilla toimenpiteillä ei ole pienentävää vaikutusta yhteisön arvonlisäveroon perustuviin omiin varoihin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna kyseisen direktiivin 28 f artiklalla, säädetään, Saksan liittotasavallalle annetaan lupa sulkea arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavarihin ja palveluihin liittyvät kustannukset, jos niiden käyttöosuus verovelvollisen tai hänen henkilöstönsä yksityisiin tarpeisiin tai yleisesti ottaen muuhun kuin liiketoiminnan harjoittamiseen on yli 90 prosenttia niiden kokonaiskäytöstä.

2 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivillä 77/388/ETY 17 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna kyseisen direktiivin 28 f artiklalla, säädetään sekä siitä, mitä saman direktiivin 6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään, Saksan liittotasavallalle annetaan lupa rajoittaa ajoneuvoista, joita ei käytetä yksinomaan liiketoiminnan harjoittamiseen, aiheutuvista kustannuksista kannettavan arvonlisäveron vähennysoikeus 50 prosenttiin ja lupa olla pitämättä verovelvollisen yritykselle

kuuluvan ajoneuvon yksityiskäyttöä vastikkeellisena palvelujen tarjoamisena.

Ensimmäisen kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos ajoneuvo muodostaa verovelvollisen vaihto-omaisuuden tai jos yksityisen käytön osuus on enintään 5 prosenttia ajoneuvon kokonaiskäytöstä.

3 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 1999.

Sen voimassaolo päättyy päivänä, jona direktiivi arvonlisäveron vähennysoikeuden soveltamisalaan kuulumattomista kustannuksista tulee voimaan, ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 28 päivänä helmikuuta 2000.

Neuvoston puolesta

J. PINA MOURA

Puheenjohtaja